

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 41/2024
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Зеловић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3081/23 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3081/23 од 23.08.2023. године, у делу којим је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1588/21 од 23.02.2023. године у ставовима четвртном, седмом и једанаестом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3081/23 од 23.08.2023. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1588/21 од 23.02.2023. године у ставовима четвртном, седмом и једанаестом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1588/21 од 23.02.2023. године, ставовима другим, трећим, петим, шестим, осмим и деветим, одбијени су тужбени захтеви тужилаца којима су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за временски период од фебруара 2019. године закључно са фебруаром 2021. године исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом, на начин како је то означено тим ставовима изреке. Ставовима четвртим и седмим изреке тужени је обавезан да тужилама АА и ББ на име накнаде штете по основу разлике између минималне зараде и исплаћене основне плате за период од марта 2018. године закључно са децембром 2018. године исплати месечне износе са законском затезном каматом, на начин како је то одређено тим ставовима изреке. Ставом десетим изреке,

одбијен је предлог туженог да се на страни туженог као умешач позове Република Србија – Министарство финансија и Републички фонд за здравствено осигурање. Ставом једанаестим изреке, тужени је обавезан да тужилама АА и ББ солидарно надокнади парничне трошкове од 112.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом дванаестим изреке, тужиле су ослобођене обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3081/23 од 23.08.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилца и туженог и првостепена пресуда потврђена, осим у делу којим су тужиле ослобођене плаћања судских такси. Одбијен је захтев тужилца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је обавезан на исплату, тужени је, на основу члана 404. ЗПП изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка нису тражиле.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Другостепена пресуда у делу који се побија ревизијом не одступа од судске праксе и правног схватања израженог у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда, у којој је расправљено питање права запослених у јавним службама на исплату додатака на плату до минималне зараде, у ситуацији када се запосленом по утврђеном коефицијенту радног места врши обрачун и исплата зараде која је нижа од минималне зараде. Стога, не постоје правна питања која у смислу цитиране законске одредбе налажу потребу одлучивања о изјављеној ревизији као посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа, по одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 10.03.2021. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде по тужби формалних супарничара АА износи 4.873,98 динара, а ББ 7.566,33 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела пресуде не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, одлука у ставу другом ирзеке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**